

WESOŁYCH ŚWIĄT WIELKANOCNYCH

*Z okazji świąt wielkanocnych życzymy
Wam dobrych myśli, radosnego serca,
pogodnego nieba.*

ZESPÓŁ REDAKCYJNY.

Redaguje: Zespół Redakcyjny
Pod opieką: Izabeli Dubis-Kurczaby, Ireny Grabowskiej, Doroty Jaskulskiej i Agnieszki Szymańskiej.

**Pisemko
Szkoły
Podstawowej
w Węgorzynie**

Nr 5/2011/2012 luty/marzec 2011

10 lutego minęła siedemdziesiąta druga rocznica pierwszej -w czasie II Wojny Światowej- deportacji Polaków w głąb mroźnej i niebezpiecznej Syberii. W całej Polsce odbyły się z tej okazji spotkania z Sybirakami, by w ten sposób upamiętnić ich losy. Sybiracy po wieloletniej tułaczce poza granicami Polski, odnaleźli swój nowy dom w różnych częściach naszego kraju. Wielu z nich przybyło na ziemię odzyskaną i osiedliło się w naszej gminie. Mimo strasznych przeżyć gotowi są opowiadać nam współczesnym o sobie.

2 marca jest równie ważną dla nas datą, wiąże się ona z sześćdziesiątą siódmą rocznicą wyzwolenia Węgorzyna przez Armię 1 Frontu Białoruskiego w 1945r. .

Dnia 29 lutego w związku z tak ważnymi rocznicami gościliśmy w naszej szkole pana Zbigniewa Kędrę i pana Mieczysława Kufla.

Wiktorja Sobecka kl 5a
Natalia Safaryn kl 5a
Zdj. Michał Paraszczak kl 5b
Aron Stasiak kl 6b

WĘGORZYNO - MOJA MAŁA OJCZYZNA

W dniu 29.02.12r. na zaproszenie SU przybył do naszej szkoły pan Mieczysław Kufel, emerytowany nauczyciel naszej szkoły który w prezentacji multimedialnej „Węgorzyno - moja mała ojczyzna”. przedstawił nam historię naszej miejscowości.

Zobaczyliśmy na niej zdjęcia z dawnego i teraźniejszego Węgorzyna. Pan Kufel bardzo ciekawie opowiadał o każdej z fotografii. Nasz gość pokazał nam stare, piękne budynki, dawną szkołę, ówczesnych i obecnych burmistrzów oraz opowiadał o dawnych dziejach naszego miasteczka.

Choć wiele pytań dotyczących naszego miasta pozostało bez odpowiedzi bo ciekawą dyskusję przerwał dzwonek, to wszyscy byliśmy wdzięczni, że pan Mieczysław poświęcił nam choć trochę swojego cennego czasu.

W ramach podziękowania wręczyliśmy naszemu gościowi dyplom i piękne kwiaty, dowód naszej wdzięczności za dostarczenie nowych informacji o naszym pięknym, kochanym miasteczku.

Bardzo dziękujemy!

Zofia Dobrzaniecka kl.5b
Magdalena Mazurczyk kl.5b

Redakcja gazetki w imieniu klas 5 i 6 serdecznie dziękuje panu Zbigniewowi Kędrze i Mieczysławowi Kuflowi za żywą lekcję historii, która pozwoliła uczniom lepiej zrozumieć dzieje Polski i losy jej obywateli.

Modlitwa Sybiraka

MMXI.XI.XXX.

Tam gdzie Jezioro Zajsan

Tam też nad nami jest Pan

Gdzie płynie srebrzysty Irtysz

Tam Panie Boże nas usłysz

Gdzie głód nie do wytrzymania

Tam wysłuchaj nas Panie

Dalco w stepowej ciszy

Pan nas usłyszysz

Gdzie syberyjski buran wieje

Daj nam Panie nadzieję

Od zagłady w Kazachstanie

Wzbaw nas Panie

Tam gdzie zawsze brakuje chleba

Modlitwa doleci do nieba

Nawet w bezkresnej dali

Pan nas ocali

Modlitwa się wznosi do Boga !

Przemija - straszna trwoga

I nas - już - tam - nie ma

Zamknięty temat .

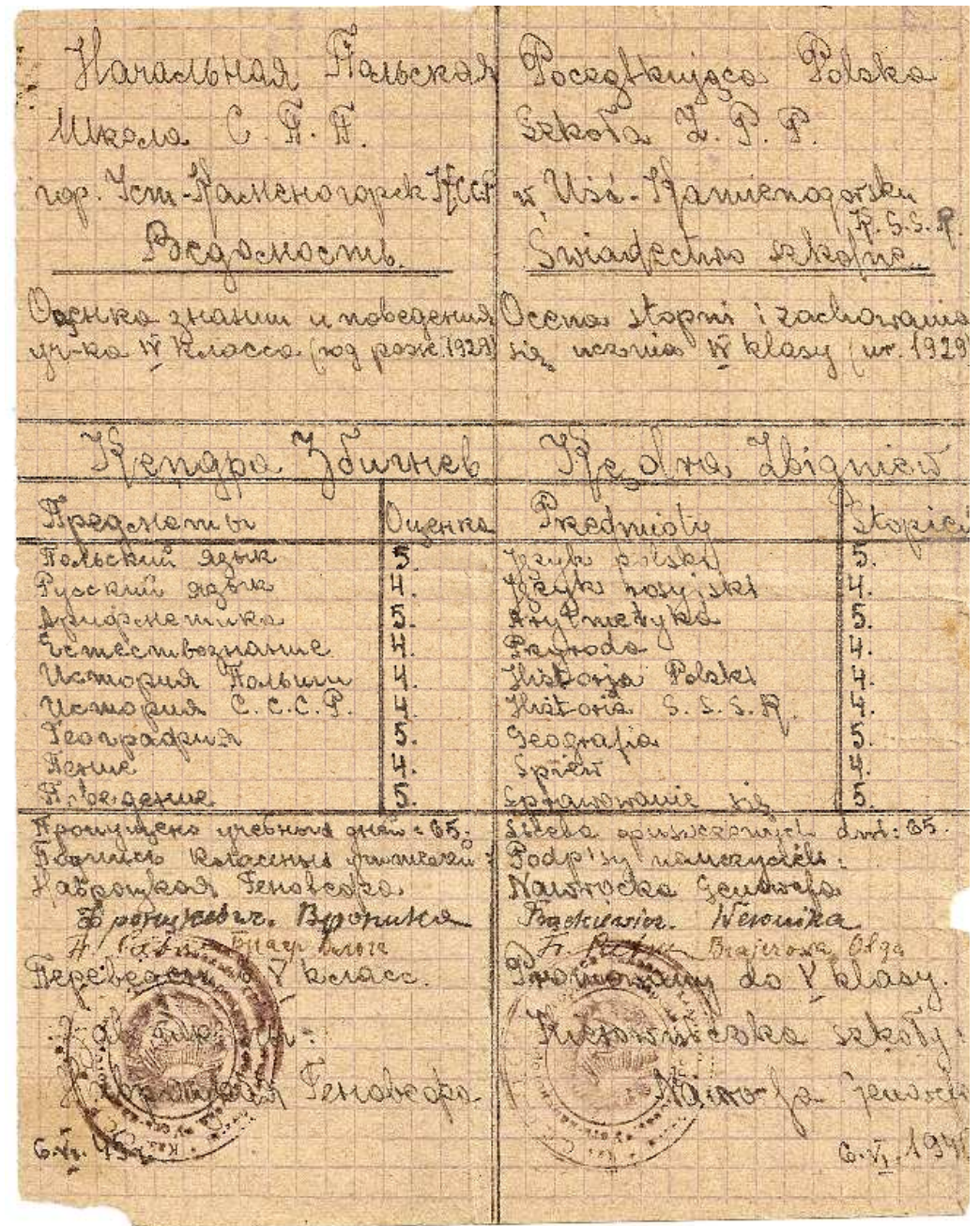
Tekst : Zbigniew Kędra

Węgorzyno , 30.11.2011.

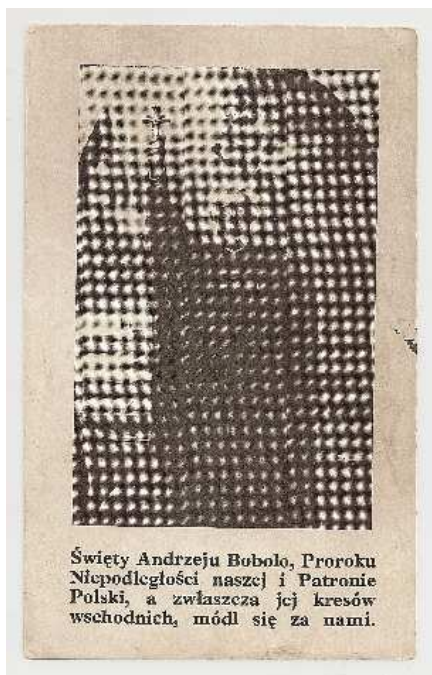
zbikc@onet.eu

Modlitwa z podpisem autora :

Świadectwo szkolne

Pamiątka I Komunii Świętej

Mapka Kazachstanu z zaznaczeniem miejscowości (z prawej u góry)

WSPOMNIENIA Z SYBERII

29 lutego 2012r. uczniowie klas 5 i 6 uczestniczyli w spotkaniu z p Zbigniewem Kędrą zesłanym wraz z rodziną na Sybir, gdzie przebywa od 1940 do 1945 roku. Jego pobyt w naszej szkole wiązał się z kolejną rocznicą deportacji Polaków na wschód.

Podczas spotkania pan Kędra opowiadał o swojej rodzinie i ciężkich czasach, w których dorastał. Jego ojciec brał udział w Bitwie Warszawskiej (1920), później został deportowany do Związku Radzieckiego. W nadziei na spotkanie z ojcem młody Pan Kędra wraz z rodziną wsiedli do pociągu towarowego, który przez miesiąc wiozł ich w nieludzkich warunkach do Kazachstanu. Mieszkał tam ze swoją matką w bardzo trudnych warunkach. Z ojcem już nigdy się nie spotkał, rodzina nigdy nie dowiedziała się jakie były jego dalsze losy.

W czasie zsyłki, dokładnie 13 października 1943 r. w Karaganda-Ku Pan Kędra przystąpił do Pierwszej Komunii Świętej. Wydarzenie to związane było z pojawieniem się na tych ziemiach polskiego księdza, który przybył wraz z formowaniem się wojsk polskich na wschodzie. Bardzo wzruszająca była historia związana z cudownym uzdrowieniem, którą mogliśmy przeczytać w Tygodniku Łobeskim.

W wieku 17 lat wraz z matką wrócił do Polski i napisał Modlitwę Syberyjską, która wspomina o czasach Jego pobytu na obczyźnie.

Pod koniec spotkania Modlitwę Syberyjską odczytała Pani Irena Grabowska. Zaś uczniowie podziękowali gościowi wiązką kwiatów.

Arkadiusz Jabłoński kl.6t

**Ojczyzno nasza, ziemio ukochana,
w trzydziestym dziewiątym cała
krwią zalana.**

**Nie dość, że Polskę na pół
rozebrali,
to jeszcze Polaków na Sybir
wygnali.**

**Dziesiąty luty będziem pamiętali,
gdy przyszli Sowietci, myśmy
jeszcze spali
i nasze dzieci na sanie wsadzili,
na główną stację wszystkich
dowozili.**

Autor nieznany.

"(Sowieci – Generał.) wiedzieli, że jedynym sposobem "odpolszczenia Polski" będzie pozbawienie jej Polaków. Z diabelską perfidią umyślili więc nie ludziom odebrać kraj, ale krajowi – ludzi.

„Plan swój przeprowadzili nagle, podstępnie, jednej nocy na całym okupowanym terenie. [...] Dziś słucham opowiadań o tej zbrodni widzianej od tamtej, dotkniętej tym nieszczęściem strony.”
Beata Obertyńska

Syberia była od wieków wykorzystywana przez Władców Moskwy jako miejsce zsyłek i olbrzymie więzienie dla wszystkich przeciwników władzy. W głąb Rosji czyli na tak zwane „białe niedźwiedzie” wysyłano niemal codziennie tysiące ludzi. Podobny los spotkał również wielu mieszkańców Kresów Wschodnich zajętych przez Armię Czerwoną 17 września 1939 r. Podczas tzw. pierwszej okupacji sowieckiej na ziemiach polskich miały miejsce cztery deportacje:

Pierwsza deportacja, deportacja lutowa – miała ona miejsce w nocy z 9/10 lutego 1940 r. Jej ofiarą padli głównie osadnicy wojskowi, pracownicy leśni, pracownicy PKP, niżsi urzędnicy państwowi. Podczas pierwszej deportacji zesłano około 141 tys. obywateli polskich.

Druga deportacja, deportacja kwietniowa. Miała ona miejsce nocą z 12 na 13 kwietnia 1940 r. Podczas tej deportacji ucierpiały głównie rodziny policjantów, wojskowych, wysokich urzędników państwowych, pracowników służby więziennej, nauczycieli, działaczy społecznych, kupców a także przemysłowców. Według dokumentacji NKWD wywózka kwietniowa w swym zakresie dotknęła ok. 61 tys. ludzi z czego 80% całości transportów stanowiły kobiety i dzieci.

Trzecia deportacja trwała od maja do lipca 1940 r. Rozpoczęta nocą z 28/29 maja trwała aż do końca lipca 1940 r. i pochłonęła ok. 79 tys. osób, głównie Żydów.

Czwarta deportacja trwała na przełomie maja i czerwca 1941 r. Zesłano około 42 tys. ludzi. Ze względu na przypadającą w tym czasie ofensywę niemiecką w ZSRR znaczna część transportów nie dotarła na miejsce przeznaczenia padając łupem Luftwaffe.

